

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi alkoholijuomaverosta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi uusi laki alkoholijuomaverosta. Ehdotetulla lailla uudistetaan alkoholijuomien verotus. Kaikkien alkoholijuomien vero määräytyisi tuotteen alkoholipitoisuuden perusteella. Pääosa alkoholiyhtiön ylijäämänä nykyisin kerättävästä osuudesta siirrettäisiin kannettavaksi alkoholijuomaverona. Muutoksella ei olisi vaikutusta valtion alkoholituloihin. Ehdotetut veromäärät eivät muuttaisi alkoholijuomien keskimääräistä hintatasoa, mutta juomien keskinäisissä hintasuhteissa tapahtuisi muutoksia. Vähittäismyyntipäällysten lisäveronalaisuutta laajennettaisiin. Alkoholijuomien tuonti- ja valmistusoikeuksien vapautumisen vuoksi verovelvollisten määrä

kasvaisi. Verotuksen toimittamista varten otettaisiin käyttöön muualla valmisteverotuksessa jo käytössä oleva verottamattomien varastojen järjestelmä. Esityksessä on otettu huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) kilpailu- ja monopolimääräysten vaikutukset sekä huomattavilta osin Euroopan unionissa (EU) sovellettava alkoholiverotuksen rakenne ja verotusmenettely. Uusi laki korvaisi nykyisen alkoholijuomaverosta annetun lain ja olutverosta annetun lain.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Lainsäädäntö

Alkoholijuomien nykyisen kaltainen verotusjärjestelmä on ollut voimassa vuoden 1969 alusta. Alkoholijuomia verotetaan kahden erillisen lain perusteella. Olutta verotetaan olutverosta annetun lain (877/79) nojalla ja muita alkoholijuomia alkoholijuomaverosta annetun lain nojalla (869/79). Olutverolain mukaan verovelvollisia ovat valmistajat ja maahantuojat. Alkoholijuomaverolain mukaan ainoa verovelvollinen on alkoholiyhtiö eli Oy Alko Ab. Alkoholiyhtiö tulouttaa valtiolle myös ylijäämänsä, joka on alkoholijuomaveroon rinnastettava tulo valtiolle.

Veromäärät

Vuoden 1991 alkuun asti alkoholijuomaverona oli 60 % alkoholiyhtiölle alkoholijuomien vähittäismyynnin ja anniskeluun luovutettujen alkoholijuomien laskutuksen arvosta. Vuoden 1991 alusta verotus porrastettiin juomaryhmittäin siten, että väkevien viinien vero on 55 %, mietojen viinien 45 %, kevytjuomien eli niin sanottujen long drink -juomien 40 % ja muiden alkoholijuomien 60 % laskutuksen arvosta.

Niin sanotun keskioluen eli yli 3,7 mutta alle 4,7 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävän oluen olutvero on 30 % vähittäismyyntihinnasta ja vähintään 4,7 tilavuusprosenttia sisältävän vahvan oluen vero 40 % vähittäismyyntihinnasta.

Edellä mainitut veromäärät eivät kuitenkaan kuvaa kokonaisuudessaan valtion osuutta al-

koholiuomien hinnasta, sillä näihin määriin on lisättävä vielä liikevaihtovero sekä veronluonteinen alkoholiyhtiön ylijäämä. Valtion osuus voi nousta eräissä juomaryhmissä yli 90 prosentin vähittäismyyntihinnasta.

Oluiden vähittäismyyntipäällyksistä kannetaan lisäveroa yksi markka litralta, milloin olutta ei ole pakattu ympäristöministeriön hyväksymään talteenotto- ja kierrätysjärjestelmään. Muista alkoholiuomapäällyksistä ei kanneta vastaavaa lisäveroa.

Alkoholitulot

Valtiolle kertyi alkoholiuomista erilaisia tuloja vuonna 1993 noin 10,7 miljardia markkaa. Näiden tulojen osuus kaikista valtion tuloista on yli 8 %.

Valtion saamat kokonaisverotulot alkoholista kertyvät pääasiassa alkoholiuomaverona, oluen valmisteverona, alkoholiyhtiön ylijäämänä sekä alkoholiyhtiön, anniskelupaikkojen ja keskioluen jakelupaikkojen maksamina liikevaihtoveroina. Valtion alkoholitulot voidaan jakaa alkoholiyhtiön tulouttamiin eriin ja muihin alkoholituloihin seuraavasti:

Valtion alkoholitulot vuonna 1993

	1993	
	Mmk	%-osuus
Alkoholiyhtiön tulouttamatt		
* alkoholiuomavero	3 879	36,1
* liikevaihtovero	1 501	14,0
* ylijäämä	1 176	10,9
* osingot	1	0,0
Yhteensä	6 556	61,0
Muut tulot alkoholista		
* tulli	20	0,2
* valmisteverot	2 445	22,7
* liikevaihtovero keskioluen myynnistä ja anniskelupalkkiosta	1 145	10,7
* liikevaihtovero muun alkoholin anniskelukorvauksista ja tarjoilupalkkioista	585	5,4
Yhteensä	4 195	39,0
Alkoholitulot yhteensä	10 751	100,0

Valtion alkoholitulot juomaryhmittäin vuonna 1993 (mmk)

Viinat	2 683
Muut väkevät	1 491
Väkevät viinit	288
Miedot viinit	946
Long drink-juomat	206
Vahva olut	771
Keskiolut	3 761
Yhteensä	10 146
Liikevaihtovero anniskelukorvauksista ja tarjoilupalkkioista	
	585
Tullimaksut	20
Yhteensä	10 751

Oluiden vähittäismyyntipäällyksistä kannettu lisävero on vuositasolla ollut noin 20 miljoonaa markkaa.

1.2. Kansainvälinen kehitys ja ulkomaiden lain-säädäntö

Ruotsissa muutettiin verotusta vuoden 1992 heinäkuun alusta. Kaikkien alkoholiuomien vero määräytyy yksinomaan tuotteen alkoholipitoisuuden perusteella, ja vero kannetaan osittain progressiivisen verotaulukon mukaisesti. Vero koostuu perusverosta sekä lisäverosta, jota kannetaan vain alkoholiuomista, joiden alkoholipitoisuus ylittää 19 tilavuusprosenttia. Verotus suosii mietoja juomia. Alkoholin hinnalla ei ole vaikutusta verotukseen. Muutos alensi eräiden kalliiden juomien veroja suhteessa samaan juomaryhmään kuuluvien halpojen tuotteiden veroihin.

Norjassa oluet jaetaan neljään veroluokkaan, joissa vero määräytyy yksinomaan oluen alkoholipitoisuuden perusteella. Yli 7 prosenttia alkoholia sisältävien viinien verotuksessa on käytössä sekajärjestelmä, jonka mukaan vero määräytyy osittain alkoholipitoisuuden ja osittain arvon perusteella. Mietojen viinien vero on sama kuin oluella. Kaikki väkevät eli yli 22 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät alkoholiuomat kuuluvat samaan veroluokkaan, jossa vero määräytyy osittain arvon ja osittain alkoholipitoisuuden perusteella. Väkevien juomien vero ei ole progressiivinen.

Tanskassa verotetaan kaikkia enintään 22 tilavuusprosenttia alkoholia sisältäviä alkoholiuomia progressiivisen alkoholin määrään pe-

rustuvan määräveron perusteella. Enemmän alkoholia sisältäviin juomiin sovelletaan veroa, joka määräytyy samoin kuin Norjassa osittain tuotteen hinnan ja osittain sen alkoholipitoisuuden perusteella. Väkevien juomien vero ei ole progressiivinen. Tanska joutuu luopumaan verojärjestelmäänsä sisältyvästä arvoverosta vuoden 1996 aikana.

Euroopan unionissa (EU) alkoholijuomaverotus kuuluu harmonisoitavien valmisteverojen piiriin. Vuoden 1993 alusta verotuksessa on noudatettu yhtenäistettyä verotusmenettelyä. Tämä tarkoittaa sitä, että alkoholijuomat siirtyvät verotta niin jäsenvaltion sisällä kuin jäsenvaltioiden välillä verottomien varastojen kautta ja että vero maksetaan vasta siinä vaiheessa, kun tuote luovutetaan kulutukseen asianomaisen jäsenvaltion säännösten mukaisesti. Verotasojen osalta jäsenmaat voivat noudattaa kansallisia verotasoja. Veromäärien on kuitenkin oltava vähintään direktiivien edellyttämällä vähimmäistasolla. Lisäksi eri juomien verotuksessa on noudatettava yhteisön hyväksymää rakennetta. Tämän mukaisesti esimerkiksi viineistä kannetaan pääsääntöisesti sama vero litralta niiden alkoholipitoisuudesta riippumatta. Muiden alkoholijuomien vero määräytyy niiden alkoholipitoisuuden perusteella. Näihin yleisiin säännöksiin liittyy eräitä poikkeuksia.

Euroopan yhteismarkkinoiden toteuduttua EU:n kansalaiset voivat tuoda omaan käyttöönsä verotta huomattavan määrän sellaisia alkoholijuomia, jotka he ovat hankineet verollisina toisesta jäsenmaasta. Tämä tuontioikeus johtanee asteittain siihen, että alkoholijuomien hintataso ja verot harmonisoituvat EU:n alueen sisällä.

1.3. Nykytilan arviointi

Suomessa on asteittain pyritty muuttamaan alkoholijuomien verotuksen rakennetta mietoja alkoholijuomia suosivaksi. Verotus perustuu edelleen kuitenkin yksinomaan juoman vähittäismyyntihintaan tai alkoholiyhtiön laskutuksen arvoon. Merkittävä osa hintojen sääntelyssä on myös alkoholiyhtiön osuudella, joka vaihtelee huomattavasti eri juomien välillä. Nykyinen alkoholiyhtiön ylijäämäosuuteen sisältyvä veroluonteinen osuus antaa mahdollisuudet epäneutraaliin verokohteluun tuotujen ja kotimaisten tuotteiden välillä. Tämä ei ole

Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) säännösten mukaista, eikä järjestelmää voida pitää verotukselle yleisesti asetettujen selkeys- ja neutraliteettitavoitteiden mukaisena. ETA-sopimuksen vastaista olisi myös se, että verotus perustuisi alkoholijuoman vähittäismyyntihintaan siten, että alkoholiyhtiön hallintoneuvosto määräisi sanotun vähittäismyyntihinnan.

Näiden tavoitteiden toteutumisen kannalta olisi selkeämpää, jos alkoholijuomien verotus perustuisi pelkästään alkoholijuomien alkoholipitoisuuteen. Tällaisessa järjestelmässä voidaan verotuksen taso määrittellä siten, että valtiontaloudelliset ja kulutusta rajoittavat ja ohjaavat tavoitteet tulevat otetuiksi huomioon.

Suomessa nykyisin sovellettava yksinomaan alkoholijuoman arvoon perustuva järjestelmä poikkeaa erityisesti EU:ssa sovellettavasta alkoholijuomien alkoholipitoisuuteen perustuvasta järjestelmästä. Myös Ruotsi muutti verotuksensa vuoden 1992 heinäkuun alussa yksinomaan alkoholipitoisuuteen perustuvaksi perustellen muutostaan sillä, että se vastaa perusteiltaan Euroopassa yleisesti sovellettavaa käytäntöä ja on myös ETA-sopimuksen verotukselle asettamien neutraliteettitavoitteiden mukainen.

ETA-sopimus vaatii tarkistuksia myös alkoholijuomien maahantuontia, valmistusta ja tukkumyyntiä koskeviin säännöksiin. Uudessa alkoholilakiehdotuksessa alkoholijuomien maahantuonti tulee vapaaksi. Valmistus- ja tukkumyymälöille lievennetään. Nämä muutokset vaativat alkoholijuomaverolakiin vastaavasti verovelvollisuus-käsitteen uudelleen määrittelyn siten, että verovelvollisiksi tulevat kaikki maahantuojat ja valmistajat. Eri verovelvollistajien verotuksen tulee olla neutraali. Neutraliteettivaatimuksen tulee kohdistua myös tukkumyyntiin.

Alkoholijuomien verotus on Suomessa huomattavasti korkeampaa kuin EU:ssa ja Ruotsissa. Ainoastaan Norjassa verotuksen taso on korkeampi kuin Suomessa. EU:n vähimmäistot alkoholijuomille ovat ainoastaan noin 10–30 % Suomen nykyisistä veromääristä. Suomalaisen ja eurooppalaisen hinta- ja verotustason eron supistaminen tulee olemaan sekä valtiontaloudellisesti että alkoholipoliittisesti ongelmallista.

2. Keskeiset ehdotukset

Alkoholijuomaverosta ja olutverosta annetut lait ehdotetaan kumottaviksi. Niiden tilalle ehdotetaan säädettäväksi laki alkoholijuomaverosta. Veron piiriin kuuluisivat kaikki yli 2,8 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävät alkoholijuomat kuten nykyisinkin.

Alkoholijuomien verotusta ehdotetaan muutettavaksi siten, että kaikkien alkoholijuomien verotuksessa siirryttäisiin määräveroon. Oluen vero määräytyisi portaattomasti suoraan oluen alkoholipitoisuuden perusteella. Veron määrä olisi 1,70 markkaa kultakin juomalitran sisältämältä senttilitralta etyylialkoholia. Nykyisin oluen vero määräytyy osittain vähittäismyyntihinnan ja osittain alkoholipitoisuuden perusteella. Pienpanimoiden toimintaa pyritään edistämään antamalla niille 20 prosentin veronalennus. Tämä määrä olisi alle 0,5 prosenttia oluen kokonaiskulutuksesta.

Myös viinien verotuksessa luovuttaisiin arvoon perustuvasta verosta. Verotuksessa otettaisiin käyttöön kolme veroluokkaa. Enintään 5,5 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävien viinien vero olisi 8 markkaa litralta valmista tuotetta. Vero nousisi asteittain. Enintään 8,0 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien viinien vero olisi 13 markkaa litralta ja enintään 15 % etyylialkoholia sisältävien 17 markkaa litralta. Nykyisin viinien vero määräytyy osittain alkoholipitoisuuden ja osittain hinnan perusteella.

Muiden alkoholijuomien kuin oluiden ja viinien vero määräytyisi juoman etyylialkoholipitoisuuden perusteella siten porrastettuna, että vero olisi enintään 22 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävillä alkoholijuomilla 2,65 markkaa juomalitran sisältämältä senttilitralta etyylialkoholia ja muilla vastaavasti 3,00 markkaa. Arvo-osuudesta luovuttaisiin niinkään kokonaan.

Osa valtion alkoholituloista kertyy nykyisin valtiolle alkoholiyhtiön tulouttamana ylijäämänä. Vuonna 1993 alkoholiyhtiö tuloutti valtiolle ylijäämää 1 176 miljoonaa markkaa. Verouudistuksen yhteydessä veronluonteinen osa ylijäämästä on tarkoitus kantaa suoraan alkoholijuomaverona valtiolle. Muutos ei tältä osin lisää valtion tuloja, mutta se selkeyttää verotuksen rakennetta ja on nykyistä verotusta neutraalimpi.

Kertakäyttöpäällyksiin pakatuista alkoholijuomista esitetään kannettavaksi alkoholijuomaveron lisäveroa 4 markkaa litralta. Jos

juoman vähittäismyyntipakkaus kuuluu ympäristöministeriön hyväksymän kierrätysjärjestelmän piiriin, ei lisäveroa olisi suoritettava, jos päällys on uudelleen täytettävä. Siinä tapauksessa, että vähittäismyyntipäällys on raaka-aineena hyödynnettävä, lisävero olisi 2 markkaa litralta. Säännöksellä turvattaisiin vuoden 1994 alusta voimaan tulleen jätelain tavoitteiden toteutuminen alkoholijuomien vähittäismyyntipäällysten osalta. Samalla lisäverolla selkiytettäisiin osaltaan jätehuollon tavoitteiden tärkeysjärjestystä siten, että jätteiden muodostumisen välttäminen on ensisijainen vaihtoehto ja jätteiden käyttö raaka-aineina seuraavaksi paras vaihtoehto.

Voimassa olevan alkoholijuomaverolain mukaan alkoholiyhtiö on yksinomaan verovelvollinen muista alkoholijuomista kuin oluista. Kun alkoholijuomien maahantuonti ja valmistus sekä tukkumyynti ainakin osittain alkoholilain uudistuksen mukaan vapautuu, on verovelvollisten piiri ulotettava myös maahantuojiin, valmistajiin sekä muihin tukkumyyjiin. Tämä lisää huomattavasti verovelvollisten lukumäärää.

Alkoholijuomaveron oluita lukuun ottamatta maksettu alkoholiyhtiön alkoholijuomien vähittäismyyntiin ja anniskeluun luovutuksen perusteella. Kun kaikkien maahantuojien ja valmistajien sekä tukkumyyntien tulee olla verotuksellisesti samanarvoisessa asemassa, vero on maksettava normaalista valmisteverosäännösten mukaisesti eli maahantuonnin yhteydessä tai vietäessä tuotteita valmistuspaikalta. Säännöllistä liiketoimintaa harjoittaville, jotka ovat luotettavia ja vastuukykyisiä, voidaan kuitenkin myöntää verottamattomien alkoholijuomien varastolupa. Näiltä edellytettäisiin tukkumyyntilupaa. Tällöin vero maksettaisiin vasta varastosta ottojen yhteydessä. Varastojärjestelmä vastaa muualla valmisteverotuksessa jo voimassaolevaa järjestelmää. Samoin se vastaa huomattavilta osin EU:ssa noudatettavaa varastojärjestelmää, josta säädetään neuvoston direktiivissä valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta (92/12/ETY; valmisteverodirektiivi).

3. Esityksen valtiontaloudelliset ja muut vaikutukset

Verotuksen rakenteen muutos toteutettaisiin

siten, että alkoholijuomaverotulot eivät muutoksen yhteydessä muuttuisi nykyisestä tasosta. Juomaryhmittäin tarkasteltuna verotus muuttuisi siten, että oluen verotus nousisi noin 100 miljoonalla markalla eli 3 100 miljoonaan markkaan, viinien vero pysyisi nykyisellään eli noin 800 miljoonassa markassa ja muiden alkoholijuomien verotus laskisi noin 100 miljoonaa markkaa eli noin 3 100 miljoonaan markkaan. Alkoholijuomaveroa kertyisi kaikkiaan 7 000 miljoonaa markkaa vuositasolla.

Kaikkien alkoholijuomien hintojen arvioidaan alenevan keskimäärin 1 prosentilla. Viinien hintojen arvioidaan kuitenkin nousevan noin 2 prosentilla, vaikka verotus ei olennaisesti muutu. Oluen hinnat nousevat keskimäärin 1 prosentilla. Nykyisen keskioluen hinnan arvioidaan nousevan noin 2 prosentilla. Vahvan oluen hinnan arvioidaan puolestaan laskevan noin 12 prosentilla. Muiden alkoholijuomien hintojen alennuksen arvioidaan olevan noin 6 prosenttia siten, että enintään 22 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävien alkoholijuomien hinnat nousisivat 4 prosenttia, kun taas sitä vahvempien hinnat alenisivat 8 prosenttia.

Vähittäismyyntipäällysten lisäveron tuoton arvioidaan olevan vuositasolla noin 80—160 miljoonaa markkaa riippuen siitä, miten raaka-ainekäyttöön tarkoitettujen päällysten kerääminen toteutuu.

Verojärjestelmän muutoksella pyritään muuttamaan alkoholijuomien verotuksen rakennetta Euroopassa nykyisin noudatettavien periaatteiden mukaiseksi. Verotuksen nykyistä korkeaa tasoa ehdotettu laki ei muuttaisi. Sitä, miten verotuksen rakenteen muutos vaikuttaa kulutukseen, on vaikea arvioida. Tuotekohtaisia muutoksia tulee todennäköisesti syntymään.

Verotusta koskevan lainsäädännön muuttaminen vaikuttaa olennaisesti myös alkoholiyhtiön asemaan. Alkoholiyhtiön hallintoneuvosto ei enää voisi päätöksillään suoranaisesti vaikuttaa verotukseen eikä alkoholiyhtiöllä olisi verotuksellista erikoisasemaa muihin yrityksiin verrattuna. Verotuksen perusteiden selkiytyessä ehdotetun lainsäädännön nojalla alkoholijuomien hinnoittelussa päästään myös nykyistä selkeämpien hinnoitteluperusteiden soveltamiseen, mikä on sekä kilpailun neutraliteettita-

voitteiden että kansainvälisten sopimusvelvoitteidemme mukaista. Alkoholijuomien hinta, kun valtion osuus otetaan pois, määräytyy normaalien kustannus- ja kilpailutekijöiden perusteella. Kun alkoholiyhtiöllä ei ole verotuksellisesti erikoisasemaa, ei siltä voida myöskään vaatia ennakon maksamista, kuten tähän saakka on tehty.

Alkoholilain muutosehdotuksen mukaan alkoholin tuonti-, valmistus- ja tukkumyyntimonopoleja puretaan. Kun tämän johdosta tuonti, valmistus ja tukkumyynti vapautuvat joko kokonaan tai osittain luvanvaraisiksi, se lisää verovelvollisten määrää ja samalla tullilaitoksen verotustehtäviä. Toisaalta verottamattomien varastojen järjestelmä ja alkoholijuomiin liittyvät suuret verointressit lisäävät tullilaitoksessa valvontatehtäviä.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä sosiaali- ja terveysministeriön, ympäristöministeriön sekä tullihallituksen kanssa.

5. Riippuvuus kansainvälisistä sopimuksista

Alkoholijuomat kuuluvat ETA-sopimuksen piiriin. Sopimuksen monopoleja sekä kilpailua koskevat artiklat edellyttävät muun muassa tuonnin vapauttamista ja neutraalin verotuksen soveltamista niin kotimaisiin kuin tuontituotteisiin nähden. Tämä edellyttää muutoksia veroperusteiden ja verovelvollisten määrittelyssä. Itse verotuksen tasoon sopimus ei varsinaisesti vaikuta.

EU:n alkoholijuomien verotusta koskevien direktiivien mukaan alkoholijuomien verotuksen tulee perustua yksinomaan tuotteen alkoholipitoisuuteen tai juoman määrään. Tältä osin esitys vastaa direktiivejä. Verottamattomien alkoholijuomien varastojärjestelmä vastaa myös EU:n valmisteverodirektiivin säännöksiä. Lakia joudutaan kuitenkin muuttamaan eräiltä osin, jos Suomesta tulee EU:n jäsen.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 luku. Yleiset säännökset

1 §. Pykälässä säädetään valtiolle suoritettavaa alkoholijuomaverosta. Vero kannetaan perusverona ja lisäverona.

2 §. Pykälään on sisällytetty määritelmät alkoholijuomista ja eri ryhmiin kuuluvista juomalaaduista. Veron piiriin kuuluisivat kaikki yli 2,8 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävät alkoholilaissa tarkoitetut eli alle 60 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävät alkoholijuomat kuten nykyisinkin. Alkoholijuomat on jaettu verotuksellisesti kolmeen ryhmään, joista olut ja viini määritellään erikseen. Alkoholijuomat, jotka eivät ole oluita tai viinejä ja jotka sisältävät etyylialkoholia, kuuluvat ryhmään muut alkoholijuomat.

Pykälän mukaan tuotteen pakkaus rinnastetaan valmistukseksi. Mikäli pakkaus kuitenkin tapahtuu toisen toimeksiannosta ja tämän lukuun, ei sanotunlaista pakkausta pidetä verotuksellisesti tuotteen valmistamisena, vaan verovelvollisena on edelleen toimeksiantaja.

Laissa luodaan mahdollisuudet käyttää verottamattomia varastoja. Valtuutetulla varastossapitäjällä tarkoitetaan sitä, jolle tullihallitus on lain 16 §:n nojalla ja siinä määrätyn edellytyksin myöntänyt luvan pitää alkoholijuomia verottamattomien alkoholijuomien varastossa.

2 luku. Verovelvollisuus

3 §. Veroa olisi velvollinen suorittamaan alkoholijuomien maahantuoja, ansiotarkoituksessa valmistettujen tuotteiden valmistaja ja valtuutettu varastossapitäjä.

Verovelvollinen olisi myös se, joka on saanut alkoholijuoman verotta käyttöönsä mutta joka ei ole käyttänyt alkoholijuomaa verottomaan tarkoitukseen. Tämä koskee lähinnä alkoholilaissa tarkoitettua erityisyyntiä.

Myös yksityishenkilöiden toimesta tapahtuvasta maahantuonnista kannettaisiin veroa. Veroa ei olisi kuitenkaan suoritettava niin sanotusta tax-free -tuonnista. Niin ikään ulkomailta saaduista ei-kaupallisista lähetyksistä on suoritettava veroa.

Lisäveron suorittaisi alkoholijuoman pakkaaja, joka yleensä on myös valmistaja, tai

alkoholijuoman maahantuoja taikka valtuutettu varastossapitäjä, milloin tämän verottamattomaan varastoon on siirretty verotta alkoholijuomia. Toimeksiantosopimuksen perusteella pakkaajasta ei kuitenkaan tule verovelvollista.

4 §. Pykälään on sisällytetty säännös alkoholijuomien siirtojen vaikutuksesta verotukseen. Mikäli siirrot tapahtuvat valmistusvaiheen tai pakkausvaiheen aikana, siirtyy verovelvollisuus edellä mainituin poikkeuksin pakkaajalle ja viimeisen valmistusvaiheen suorittajalle.

3 luku. Veron määräämisen perusteet

5 §. Oluen vero määräytyisi suoraan tuotteen alkoholipitoisuuden perusteella. Vero olisi 1,70 markkaa jokaiselta juomalitran sisältämältä senttilitralla etyylialkoholia.

Viinit on verotuksellisesti jaettu kolmeen ryhmään siten, että raja-arvona on 5,5, 8,0 ja 15,0 tilavuusprosentin enimmäisalkoholipitoisuus. Viinien vero sanotuissa ryhmissä olisi 8, 13 ja 17 markkaa litralta valmista tuotetta alkoholipitoisuudesta riippuen. Käytännössä useimmat viinit sisältävät alkoholia noin 11—12 tilavuusprosenttia, jolloin ne kuuluisivat korkeimpaan veroluokkaan.

Muiden alkoholijuomien määrävero olisi 2,65 markkaa tai 3,00 markkaa jokaiselta juomalitran sisältämältä senttilitralla etyylialkoholia riippuen siitä, onko tuotteen alkoholipitoisuus enintään 22 tai yli 22 tilavuusprosenttia. Vero ei enää perustuisi miltään osin juoman arvoon.

6 §. Pykälässä on määritelty matkustajatuomisista kannettavan veron määrät. Veroa kannettaisiin siltä osin kuin tuontimäärä ylittäisi verottomaksi säädetyn rajan. Tämä vero korvaisi nykyisin kannettavan niin sanotun Alkon maksun. Vero on pyritty määrittelemään siten, että se vastaisi vastaavien tuotteiden keskimääräistä veroa kotimaan myynnissä. Muiden alkoholijuomien kuin oluen ja viinien osalta kannettava veromäärä on porrastettu tuotteen alkoholipitoisuuden perusteella kolmeen ryhmään, joiden raja-arvoina ovat 2,8, 22 ja 32 alkoholipitoisuudet. Tämän lisäksi tuonnista ei olisi maksettava muita veroja tai maksuja. Sanottuja veromääriä sovelletaan myös ulkomaisiin alkoholijuomien sisältäviin

lähetyksiin. Tuotteet on jaettu tuoteryhmiin verotuksen toimittamisen helpottamista varten.

7 §. Verovelvollisen olisi verotusta varten ilmoitettava verotettavan tuotteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina. Vero laskettaisiin ilmoituksen perusteella.

Ilmoitetun ja todellisen alkoholipitoisuuden välillä sallittaisiin 0,5 prosenttiyksikön virhemarginaali enintään 5,5 tilavuusprosenttia alkoholijuomia sisältävien juomien osalta ja 1,0 prosenttiyksikön virhemarginaali tätä väkevempien juomien osalta.

Alkoholijuoman alkoholipitoisuus määriteltäisiin +20°C:n lämpötilassa esimerkiksi pyknometrisellä tai kaasukromatografisella AOAC-menetelmällä.

8 §. Lisäveron määrä olisi 4 markkaa litralta. Vero vastaisi käytännöllisesti katsoen sitä lisähintaa, joka nykyisin on sisällytetty kertakäyttöpäälyksiin pakattujen alkoholijuomien vähittäismyyntihintaan.

Verosta voi vapautua, mikäli verovelvollinen esittää selvityksen kyseisen pakkauksen kuulumisesta ympäristöministeriön hyväksymän kierrätysjärjestelmän piiriin. Tällöin edellytyksenä on lisäksi, että ympäristöministeriö on katsonut vähittäismyyntipäälyksen olevan uudelleen täytettävä. Mikäli päälyks on raaka-aineena hyödynnettävissä, päälyksestä on maksettava lisäveroa 2 markkaa litralta. Ravintoloissa tapahtuva anniskelu rinnastetaan vähittäismyyntiin.

9 §. Pykälässä on määritelty ajankohta ja määrä, jonka mukaan vero määräytyy niissä tapauksissa, jolloin alkoholijuoma viedään verottamattomasta varastosta. Valmistuspaikalta vietyjen tuotteiden vero määräytyy valmisteverotuslain ja maahantuotujen tuotteiden verotullilain säännösten nojalla.

kuten tähänkin saakka, valmistuspaikalta tai yrityksen verottomasta varastosta toimittaminen. Tältä osin ehdotus vastaa nykyistä käytäntöä. Mikäli maahantuojalla on käteisasiakas eikä tuojalla ole valtuutetun varastossapitäjän statusta, asianmukaiset verot on maksettava maahantuonnin yhteydessä.

Pykälän 2 kohdan mukaan kaikkien alkoholijuomien maahantuonti verottamattomaan varastoon on verotonta.

Pykälän 3 kohdan mukaan toimitukset vieniin, vapaa-alueelle, tullivarastoon ja verottomien tavaroiden myymälään olisivat verottomia.

Pykälän 4 kohdan mukaan myös niin sanottu diplomaattimyynti olisi edelleen verotonta. Verottomuuden toteuttamisesta säädettäisiin tarkemmin asetuksella.

Pykälän 5 kohta vastaa sisällöltään muissa valmisteverolaissa olevaa vastaavaa säännöstä.

Pykälän 6 kohdan mukaan verosta vapautettiin verotuksen kertaantumisen estämiseksi sellainen tuote, joka toimitetaan alkoholijuoman valmistukseen ja pakkaamiseen. Vero määräytyisi vasta pakatun juoman ja valmistetun lopputuotteen perusteella.

Pykälän 7 kohdan mukaan veroa ei myöskään olisi suoritettava alkoholilaisissa tarkoituksesta erityismyynnistä tai laadunvalvontaan taikka tutkimuskäyttöön menevästä alkoholijuomasta. Tällaista erityismyyntiä olisi muun muassa alkoholin myynti lääketehtäisiin, apteekkeihin ja teollisuuslaitoksiin. Myyntiä valvoisi alkoholilain perusteella sosiaali- ja terveysministeriö.

Pykälän 8 kohdan mukaan verotonta olisi alkoholijuoman siirto valmistusvaiheen aikana. Veron suorittaisi lopullinen valmistaja tai pakkaaja.

4 luku. Verottomuus

10 §. Pykälän 1 kohdan mukaan muiden verottamattomien alkoholijuomien kuin oluen myynti tai muu luovutus olisi verotonta verottamattomaan varastoon. Maahantuojalla tai valmistajalla, joka on valtuutettu varastossapitäjä, voisi siirtää verotta tuotteen sellaiselle tukkumyyjälle, jolla olisi verottamaton varasto. Tällöin veron maksaminen siirtyisi siihen ajankohtaan, jolloin tuote luovutetaan sanotusta varastosta. Oluen osalta ei kuitenkaan noudatettaisi näitä säännöksiä, vaan oluen verokynnys olisi,

5 luku. Erinäiset säännökset

11 §. Maasta viedystä, tullivarastoon tai verottomien tavaroiden myymälään siirretystä verotetusta alkoholijuomasta on oikeus saada maksettu vero takaisin. Palautus maksettaisiin viejälle tai siirtäjälle hakemuksesta, joka on tehtävä pykälässä säädetyssä määräajan kuluessa.

12 §. Milloin verottomasti vapaa-alueelle, tullivarastoon tai verottomien tavaroiden myymälään siirrettyjä maassa valmistettuja alkoholijuomia otetaan täällä kulutukseen, on vero

suoritettava samalla tavalla kuin maahantuonnissa. Edellä mainituissa varastoissa tapahtunutta kulutusta ja vajuusta verotettaisiin niinkään samalla tavalla kuin maahantuontia.

Valmistuspaikalla ja verottamattomien alkoholijuomien varastossa tapahtuneeseen omaan kulutukseen sovelletaan tämä lain säännöksiä. Omaksi kulutukseksi voidaan katsoa myös sellainen hävikki, jota ei ole hyväksyttävällä tavalla voitu selvittää.

13 §. Verosta saisi vähentää valmistuspaikalle palautetuista tai hyväksyttäväksi katsottavalla tavalla hävitetyistä alkoholijuomista suoritetun veron.

14 §. Lakiin on sisällytetty säännös, jonka nojalla pyritään edistämään pienpanimotoimintaa. Säännöksen mukaan veroa alennettaisiin 20 prosentilla, jos olut on valmistettu yrityksessä, jonka vuosituotanto on enintään 1 000 000 litraa.

15 §. Ellei tässä laissa toisin säädetä alkoholijuomaverotuksessa noudatettaisiin kotimaassa valmistettujen tuotteiden osalta valmisteverotuslaissa (558/74) säädettyä menettelyä. Tuontituotteiden osalta vastaavasti sovellettaisiin tulli- ja tulliverolain säännöksiä.

16 §. Lailla luodaan verottamattomien varastojen järjestelmä. Valtuutetuksi varastossapitäjäksi tullihallitus voi hyväksyä sellaisen säännöllistä liiketoimintaa harjoittavan maahantuojan, valmistajan tai muun tukkumyöntiä harjoittavan, joka on katsottava luotettavaksi ja vastuukykyiseksi. Säännös vastaa niitä vaatimuksia, jotka on asetettu rekisteröidylle asiakkaalle.

Verottamattomiksi varastoiksi hyväksyttäisiin pääsääntöisesti yksi kunkin varastossapitäjän varasto. Tällä järjestelyllä jatkettaisiin toistaiseksi nykyistä järjestelyä, joka on ollut voimassa olutverotuksessa.

Erityisistä syistä tullihallitus voi kuitenkin myöntää verottamattoman varaston luvan myös vähittäismyymälälle. Koska ainoastaan Oy Alko Ab voi toimia alkoholijuomien vähittäismyymälänä, sanottu poikkeussäännös voi koskea vain sitä.

Edellä mainitut luvat annetaan tullihallituk-

sen määräämillä ehdoilla. Lupa voidaan peruuttaa laissa määritellyissä tapauksissa.

17 §. Valmisteverolaeissa yleisesti noudatetun periaatteen mukaisesti ehdotetaan, että valtioneuvosto voisi saattaa muutettavaksi ehdotetun alkoholijuomaveron voimaan välittömästi sen jälkeen, kun eduskunnalle on annettu esitys alkoholijuomaverolain muuttamisesta.

18 §. Pykälä sisältää tavanmukaisen asetuksenantovaltuuden.

6 luku. Voimaantulosäännökset

19 §. Laki on tarkoitus saattaa voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Laki koskisi tuotteita, jotka tuodaan maahan tai luovutetaan valmistajan tai valtuutetun varastossapitäjän verottamattomien alkoholijuomien varastosta lain mainitsemana voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Lailla kumottaisiin nykyinen alkoholijuomaverosta annettu laki sekä olutverosta annettu laki.

Jotta lain soveltamiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin voitaisiin ryhtyä jo ennen lain voimaantuloa, on pykälään sisällytetty tämän mahdollistava säännös.

20 §. Pykälässä on siirtymäsäännös sellaisia alkoholijuomia varten, jotka tämän lain nojalla annettujen päätösten perusteella siirtyisivät verottamattomien alkoholijuomien varastoon ja joista jo on aikaisemmin maksettu vero. Maksettu vero voitaisiin vähentää verovelvollisen verotuksessa.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä sanotun perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

alkoholiuomaverosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Alkoholiuomista on suoritettava valtiolle alkoholiuomaveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Verona kannetaan perusveroa ja lisäveroa.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan

1) *alkoholiuomalla* sellaista alkoholilaissa tarkoitettua alkoholiuomaa, joka sisältää yli 2,8 tilavuusprosenttia etyylialkoholia;

2) *oluella* tullitariffin nimikkeeseen 22.03 kuuluvaa mallasjuomaa ja tullitariffin nimikkeeseen 22.06 kuuluvaa oluen ja alkoholiittoman juoman sekoitusta;

3) *viinillä* käymisteitse valmistettua enintään 15 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävää tullitariffin nimikkeisiin 22.04, 22.05 tai 22.06 kuuluvaa juomaa, joka ei sisällä lisättyä etyylialkoholia;

4) *muulla alkoholiuomalla* etyylialkoholia sisältävää juomaa, joka ei ole olutta eikä viiniä;

5) *valmistuksella* myös pakkaamista, jollei kysymyksessä ole valmisteverotuslain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimeksianto; sekä

6) *valtuutetulla varastossapitäjällä* sitä, jolle on myönnetty oikeus pitää alkoholiuomia verottamattomien alkoholiuomien varastossa.

2 luku

Verovelvollisuus

3 §

Alkoholiuomaveroa on velvollinen suorittamaan:

- 1) alkoholiuomien maahantuojia;
- 2) alkoholiuomien valmistaja, jos kysymys on ansiotarkoituksessa tapahtuvasta valmistuksesta; ja
- 3) valtuutettu varastossapitäjä.

Samoin alkoholiuomaveroa on velvollinen suorittamaan se, jolle on toimitettu kotimaassa valmistettuja alkoholiuomia verotta tämän lain nojalla, jollei niitä ole käytetty verottoon tarkoitukseen.

Se, joka tuo maahan alkoholiuomia muuten kuin ansiotarkoituksessa enemmän kuin alkoholiuomista annetussa asetuksessa säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua veron. Sanottua lainkohtaa sovelletaan myös siihen, joka täällä vastaanottaa ulkomailta muutoin kuin kaupallisessa tarkoituksessa toimitettua alkoholiuomia sisältävän lähetyksen.

Lisäveroa on velvollinen suorittamaan alkoholiuomien 2 §:n 5 kohdassa tarkoitettu pakkaaja ja alkoholiuomien maahantuojia. Niin ikään lisäveroa on velvollinen suorittamaan valtuutettu varastossapitäjä varastosta luovuttamistaan verotta maahantuoduista tai hankituista alkoholiuomista.

4 §

Jos valmistaja myy tai siirtää alkoholiuoman valmistusvaiheen aikana toiselle valmistajalle, verovelvollinen on viimeksi mainittu valmistaja. Jos maahantuojia tai valmistajia siirtää alkoholiuoman toiselle valmistuspaikalle tai valmistajalle pakattavaksi vähittäismyyntipäällyksiin, verovelvollinen on se, jolle alkoholiuoma on siirretty, paitsi jos kysymyksessä on valmisteverotuslain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimeksianto.

3 luku

Veron määräämisen perusteet

5 §

Alkoholijuomaveron perusveroa on suoritettava etyylialkoholipitoisuuden ja juomamäärän perusteella seuraavasti:

Alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina	Tuoteryhmä	Veron määrä
<i>Olut</i> yli 2,8 mutta enintään 15	11.	1,70 markkaa jokaiselta juomalitran sisältämältä senttilitralla etyylialkoholia
<i>Viinit</i> yli 2,8 mutta enintään 5,5	21.	8 markkaa litralta valmista alkoholi-juomaa
yli 5,5 mutta enintään 8,0	22.	13 markkaa litralta valmista alkoholi-juomaa
yli 8,0 mutta enintään 15,0	23.	17 markkaa litralta valmista alkoholi-juomaa
<i>Muut alkoholijuomat</i> yli 2,8 mutta enintään 22	31.	2,65 markkaa jokaiselta juomalitran sisältämältä senttilitralla etyylialkoholia
yli 22	32.	3,00 markkaa jokaiselta juomalitran sisältämältä senttilitralla etyylialkoholia.

6 §

Edellä 3 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa alkoholijuomaveroa on suoritettava seuraavasti:

Tuoteryhmä	markkaa senttilitralla valmista alkoholi-juomaa
11	0,16
21—23	0,35
31	0,70
32 a	1,00
32 b	1,50

Tuoteryhmään 32 a kuuluvat sellaiset muut alkoholijuomat, joiden alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on yli 22 mutta enintään 32, sekä tuoteryhmään 32 b yli 32 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät muut alkoholijuomat.

Muita veroja tai maksuja ei tuonin yhteydessä kanneta, eikä kannettavaan veroon sovelleta tulliasetuksen 30 a §:ssä säädettyä vähimmäisrajaa.

7 §

Verovelvollisen on verotusta varten ilmoitettava verotettavan tuotteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina 0,1 prosenttiyksikön tarkkuudella yli menevää osuutta huomioon ottamatta. Jos enintään 5,5 tilavuusprosenttia alkoholia sisältäväksi ilmoitetun valmistuserän tai maahantuodun erän todellisen alkoholipitoisuuden todetaan ylittävän verotusta varten ilmoitetun määrän vähintään 0,5 prosenttiyksiköllä, kannetaan alkoholijuomaveron erän todellisen eikä ilmoitetun alkoholipitoisuuden perusteella. Muiden juomien osalta vastaava raja on 1 prosenttiyksikkö.

Alkoholipitoisuus määritellään +20°C:n lämpötilassa.

8 §

Lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäilyksissä olevista alkoholijuomista 4 markkaa litralta. Vähittäismyynninä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäilyys kuuluu ympäristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päilysten kierrätysjärjestelmään:

- 1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäilyys on uudelleen täytettävä;
- 2) lisäveroa on suoritettava 2 markkaa litralta, jos vähittäismyyntipäilyys on raaka-aineena hyödynnettävä.

9 §

Milloin alkoholijuomia viedään verottomien alkoholijuomien varastosta, vero määrätään vientihetkellä voimassa olevien säännösten mukaisesti varastosta vietyjen määrien perusteella.

4 luku

Verottomuus

10 §

Verotonta on:

- 1) muiden verottomien alkoholijuomi-

en kuin oluen myynti tai muu luovutus valtuutetun varastossapitäjän verottamattomien alkoholijuomien varastoon;

2) alkoholijuomien maahantuonti valtuutetun varastossapitäjän varastoon;

3) maassa valmistettu alkoholijuoma, joka viedään maasta taikka siirretään vapaa-alueelle, tullivarastoon tai verottomien tavaroiden myymälään;

4) maassa valmistettu alkoholijuoma, joka myydään tulliverolain 16 a §:ssä mainittuun tarkoitukseen sen mukaan kuin asetuksella säädetään;

5) maahan tuotu alkoholijuoma, milloin se on tulliton muun säädöksen kuin tullitariffilain (660/87) tai muun sopimuksen kuin tulleja koskevan kansainvälisen sopimuksen perusteella, jollei kysymyksessä olevassa säädöksessä tai sopimuksessa tai tässä laissa toisin säädetä tai määrätä;

6) alkoholijuoma, joka käytetään tässä laissa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen tai pakkaamiseen;

7) alkoholijuoma, joka toimitetaan alkoholilaisa tarkoitettuun erityismyyntiin tai laadunvalvontaan tai tutkimuskäyttöön;

8) alkoholijuoma, joka siirretään valmistusvaiheen aikana 4 §:ssä mainittuun tarkoitukseen.

5 luku

Erinäiset säännökset

11 §

Milloin maassa valmistettu alkoholijuoma, josta vero on suoritettu, on viety maasta taikka siirretty vapaa-alueelle, tullivarastoon tai verottomien tavaroiden myymälään, viejällä tai siirtäjällä on oikeus hakemuksesta saada alkoholijuomaveroa vastaava palautus.

Palautusta on haettava piiritullikamarilta kolmen kuukauden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jona alkoholijuoma on viety maasta tai siirretty 1 momentissa tarkoitettuun paikkaan.

12 §

Milloin maassa valmistettua alkoholijuomaa siirretään vapaa-alueelta, tullivarastosta taikka verottomien tavaroiden myymälästä kotimaan kulutukseen, on alkoholijuomaverosta, verottomuudesta ja veron palauttamisesta voimassa, mitä maahan tuodun alkoholijuoman osalta säädetään tai määrätään.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös maassa valmistettuun vapaa-alueella, tullivarastossa, verottomien tavaroiden myymälässä kulutettuun alkoholijuomaan samoin kuin niissä todettuun vajaukseen.

Valmistuspaikalla ja verottamattomien alkoholijuomien varastossa tapahtuneeseen omaan kulutukseen sovelletaan maassa valmistettujen tuotteiden verotusta koskevia säännöksiä.

13 §

Kotimaisella valmistajalla tai valtuutetulla varastossapitäjällä on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta alkoholijuomaverosta saman verokauden aikana verovelvolliselle palautettujen tai hyväksyttäviksi katsottavien hävitettyjen verollisten alkoholijuomien veroa vastaava määrä.

14 §

Jos maahantuojaja tai verovelvollinen esittää selvityksen, jonka mukaan olut on tuotettu sellaisessa oikeudellisesti ja taloudellisesti muista saman toimialan yrityksistä riippumattomassa yrityksessä, jonka vuosituotanto on enintään 1 000 000 litraa, alennetaan suoritettavaa alkoholiveron perusveroa 20 prosentilla.

15 §

Maassa valmistetuista tuotteista kannettavan veron määräämisestä, suorittamisesta, maksuunpanosta ja muutoksenhausta sekä verosta muutoinkin on voimassa, mitä valmisteverotuslaissa (558/74) tai sen nojalla säädetään tai määrätään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Maahan tuoduista tuotteista kannettavan veron suorittamisesta, samoin kuin maahan tuonnin yhteydessä toimitettavasta alkoholijuomien verotuksesta ja verosta muutoinkin on soveltuvin osin voimassa, mitä tullista säädetään tai määrätään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

16 §

Tullihallitus voi hakemuksesta hyväksyä valtuutetuksi varastossapitäjäksi säännöllistä liiketoimintaa harjoittavan maahantuojan, valmistajan tai tukkumyyjän, joka katsotaan luotettavaksi ja vastuukykyiseksi.

Verottamattomien alkoholijuomien varastoksi voidaan hakemuksesta hyväksyä tukkumyyntivarastot, joiden määrän tullihallitus voi rajoittaa. Tullihallitus voi erityisistä syistä myöntää muita alkoholijuomia kuin olutta

koskevan luvan verottamattomien alkoholi-juomien varaston pitämiseen myös vähittäismyyntiin tarkoitetuissa vähittäismyyntivarastoissa.

Tullihallitus vahvistaa antamassaan luvassa varastotoiminnassa noudatettavat ehdot. Jollei lupaehtoja noudateta tai jos lupaa myönnettäessä vallinneet olosuhteet ovat oleellisesti muuttuneet, tullihallitus voi peruuttaa antamansa luvan.

17 §

Kun eduskunnalle on annettu hallituksen esitys tämän lain muuttamisesta, valtioneuvostolla on oikeus määrätä, että alkoholiuomasta kannetaan esityksen mukainen vero.

Jos 1 momentin mukaan suoritettu vero on suurempi kuin sittemmin vahvistettu vero, on erotusta vastaava määrä palautettava hakemuksesta verovelvolliselle.

18 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

6 luku

Voimaantulosäännökset

19 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1994.

Tätä lakia sovelletaan alkoholiuomiin, jotka sanottuna päivänä tai sen jälkeen tuodaan maahan tai viedään valmistajan tai valtuutetun varastossapitäjän verottamattomien alkoholi-juomien varastosta.

Tällä lailla kumotaan alkoholiuomaverosta 7 päivänä joulukuuta 1979 annettu laki (869/79) ja olutverosta samana päivänä annettu laki niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

20 §

Jos sellaisia oluita, joista on ennen tämän lain voimaantuloa maksettu olutveron perus- ja lisävero, tämän lain nojalla annettujen päätösten perusteella siirtyy valtuutetun varastossapitäjän verottamattomien alkoholiuomien varastoon, verovelvollinen voi verotuksessaan tehdä sanottuja veroja vastaavan vähennyksen.

Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 1994

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*